

nogen Udflugt til, at man paa Basis deraf vilde have kunnet naae til en Overenskomst, men da det blev udtalt, særligt fra Lands-thingets Ordførers Side, at selv om der i Fællesudvalget tilveiebragtes et Flertal for denne Takke eller dette Forslag eller for lignende Forslag, vilde det dog ikke kunne nytte Noget at bringe Sagen ind i Lands-thinget paa den Maade; thi man var i Landstthinget fast bestemt paa ikke nu at ville gaa til Viborg, saa maatte man i Fællesudvalget anse det for ørkesløst og til ingen Nytte at drøfte dette Forslag nærmere eller tiltræde det, thi det kunde efter flere af Fællesudvalgets Medlemmers Mening kun have Berettigelse netop som et Mæglingsforslag, men naar dette ikke kunde naae sin Henft, virkelig at mægle, var ogsaa dermed dets Berettigelse borte. Nu foreligger altsaa Sagen ganske simpelt saaledes, at et Flertal indenfor de af Folkethinget valgte Medlemmer af Fællesudvalget, for hvilket jeg er Ordfører, ikke kan Andet end foreslaa det høie Thing i dette Øieblik at forsøge, at fastholde de Afstemninger, som tidligere have fundet Sted her i Thinget. Der er nu formentlig ikke Andet for, end at lade Sagen hvile for denne Gang og haabe, at den mellemliggende Tid skal give Veilighed til at anstille fornyede Undersøgelser og Overveielser, og at der da paa Basis deraf i en kommende Session kan opnaas Enighed, som desværre ikke synes at kunne opnaas nu.

Tauber: Da denne Sag nu maa bringes som død, er der ikke Anledning til at udbrede sig vidtløftig over den; det Høieste, man skulde gjøre, var at holde en Digtaale over den. Jeg har for mit Vedkommende kun Opfordring til at sige nogle Ord for at betegne min særlige Stilling til det Vædringsforslag, der er stillet. Det vil ses, at jeg i Overensstemmelse med den Stilling, jeg indtog ved 4de Behandling af denne Sag, er med til at foreslaa, at man skal slutte sig til Landstthingets Affattelse af Lovforslaget om et Jernbaneanlæg fra Slagelse til Næstved med en Sidebane til Skjelsør. Derimod har jeg ikke været med til at gjøre nogenfombestemt Indstilling angaaende den ydste Bane. Anslagen dertil er den, at jeg ikke har kunnet slutte mig til noget af de to foreliggende Forslag, og ikke fundet det nyttigt at foreslaa noget Tredie. Jeg kan ikke slutte mig til det fra Landstthinget fremkomne Forslag, fordi det indfætter Stien Hobro—Vøgtør, hvilken jeg ikke billiger. Jeg kan ikke slutte mig til det af Folkethinget vedtagne Forslag, fordi det fastholder

Sammentrykningsparagrafen, som jeg anser det for urigtigt at blive staaende ved. Jeg betragter det i det Hele taget som urigtigt at ville gjøre Slagelse—Næstved Banens Vedtagelse afhængig af det ydste Lovforslags Vedtagelse, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg finder kun Anledning til at sige, at jeg fastholder dette Standpunkt. Jeg er derfor mest tilbøielig til at slutte mig til det Forslag, der er nævnt først i Betænkningen, og som blev forkastet med 8 St. mod 6 St. og som gaar ud paa, at „Fællesudvalget indstiller Slagelse—Næstved—Skjelsør Banen til Vedtagelse, og opfordrer Indenrigsministeren til paa Grundlag af de i indeværende Rigsdagsamling stedfundne Forhandlinger at foranstalte de fornødne Undersøgelser og i næste Rigsdagsamling at indbringe derpaa støttede Forslag til Jernbaneanlæg i Egnen mellem Aalborg, Ribe, Vøgtør, Viborg og Hobro“. Hermed forbinder jeg naturligvis den Takke som en Nødvendighed, at der for de Lovforslag, som den ærede Minister da vil fremsætte til Jernbaneanlæg i Himmerland, ikke vil blive betinget andet eller større Tilskud end 25,000 Kr. pr. Mil. Til de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordfører om Forslaget angaaende en Gaffelbane fra Vøgtør til Viborg og Hobro med Udlabelse af Sammentrykningsparagrafen, skal jeg, da dette Forslag var stillet af mig, derom gjøre den Bemærkning, at det er ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at dette Forslag rimeligvis ikke kunde være gaaet igjennem, fordi Landstthingets Ordfører havde udtalt sig imod overhovedet at gaa til Viborg, men paa den anden Side fandt det heller ikke nogen Støtte eller Tilslutning fra Folkethingets Medlemmers Side, uagtet det gjentagne Gange fra Landstthingets Ordførers Side blev bemærket, at det maaste kun var min private Mening og mit enkeltstaaende Forslag, som kun jeg vilde slutte mig til, og at ikke det øvrige Folkething vilde slutte sig til det. Dette Punkt, at Folkethinget vilde have sluttet sig til dette Forslag, dersom Enighed kunde været opnaaet paa Grundlag deraf, blev ikke konstateret i Fællesudvalget.

Da ikke Flere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Vædringsforslag Nr. 1. (se Tillæg B.)
forkastedes ved et paa Begjæring af Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), C. Ravn, B. Holm, Westergaard, Thorup, Niel-